

علل حرکت و مکانیسم لغزشی کوهها در کیلومتر ۱۳۰ شاهراه تبریز - تهران

نوشته :

دکتر رضا خسروشاهیان

استادیار زمین شناسی مهندسی دانشکده فنی دانشگاه آذربادگان

چکیده

بررسیهای قسمتی از شاهراههای ایران نشان میدهد که در اغلب مناطق کوهستانی در برش کوهها از روش های علمی استفاده کافی بعمل نیامده است و این امر سبب ریزش و لغزش کوهها به جاده ها میشود. بعنوان مثال با تحقیق در چگونگی لغزش پرفیر فرسوده شده در کیلومتر ۱۳۰ شاهراه تبریز - میانه که از سال ۱۳۴۹ شروع و هنوز هم ادامه دارد به اهمیت زمین شناسی مهندسی در راه سازی اشاره میشود. جاده تبریز - میانه در کیلومتر ۱۳۰ سه منطقه از کوههای پرفیر و سنگهای دگرگونی مجاور آنرا در امتداد شهری چای بطول ۱۲۶۰ متر قطع میکند. بعلافت فرسودگی و وجود شکافها و گسلها در پرفیر در ضمن برش نامناسب کوه، مواد بجاده ریزش و لغزش مینماید. بابررسیهای ساختمان تکتونیکی - سنگ شناسی و مطالعه درجه فرسودگی مواد این منطقه علل و مکانیسم حرکت لغزشی مواد کوه تشریح و نمایش داده می شود.

نتیجه ای که از تحقیقات انجام شده بدست آمده نشان میدهد که علل عمده جابجایی کوه در اثر فرسودگی پرفیر و حرکت لغزشی کوه در اثر نفوذ آب به شکافها و تبدیل آنها به گسلهای قوسی انجام میگردد. در چند سال اخیر مقدار مواد لغزیده بجاده در حدود یک میلیون متر مکعب و در حال حاضر مقدار مواد قابل لغزش بیش از یک میلیون متر مکعب تخمین زده میشود. چنانچه از حرکت کوه جلوگیری بعمل نیاید مقدار آن میتواند تا بیش از ۲ میلیون متر مکعب افزایش یابد.

علت لغزش و ریزش کوهها در جاده ها :

چنانچه برش کوهها برای احداث جاده های کوهستانی بدون مطالعات و آزمایشهای زمین شناسی مهندسی انجام گیرد، یعنی کارهای مهندسی با قوانین طبیعت مطابقت ننماید و یا مشکلات طبیعت قبلاً پیش بینی نشود، خطرات ریزش و لغزش پیش می آید.

از مطالعه کلی قسمتهای مختلف شاهراههای ایران (کنفرانس تاریخ ۱۳۳۳ در دانشکده فنی دانشگاه آذربادگان) چنین نتیجه گرفته میشود که در شاهراهها، برش کوهها - احداث تونلها، پلها با تکنیک مدرن راهسازی مطابقت نمیکند. بدیهی است که قسمت اعظم تصادفات - مسدود شدن راهها - منحرف شدن وسائل نقلیه - یخ بندان داخل تونلها - نشست پلها از همان نارسائیهای عملیات فنی سرچشمه میگردد. شاید دلیل آنرا در کمبود متخصص ویا وقت کم ویا نبودن امکانات مالی کافی ویا شاید آنرا باید در عدم همکاری سازمانهای اجرائی بادانشگاهیان وغیره جستجو نمود. در حال نظیر اینگونه خسارات و یا لغزشها در اغلب جادههای کوهستانی ایران مثلاً جاده هراز - جاده چالوس ویا جاده ترانزیتی تبریز - تهران مشاهده میشود. بعنوان مثال در جاده کوهستانی بین تبریز - میانه در بیش از ۱ منطقه ریزش و لغزش ایجاد میشود و چنانچه با آزمایشهای علمی و متدهای مختلف از حرکت آنها جلوگیری بعمل نیاید لغزش و ریزش در آینده همچنان ادامه داشته خسارات و تلفات زیادی ایجاد خواهند نمود. اینگونه نارسائیها در کارهای مهندسی راه خسارات اقتصادی نیز دنبال دارد، زیرا لغزش و ریزش مداوم کوه سبب مسدود شدن شاهراه میگردد و برطرف نمودن دائم مواد از جاده مخارج زیادی همراه دارد. مخارجی که باین طریق ایجاد میشود بمراتب بیشتر از هزینه است که اجرای صحیح راهسازی دربر خواهد داشت.

علاوه بر مخارج هنگفتی که بعد از اتمام کارهای ساختمانی در جادهها - تونلها - پلها تولید میگردد اغلب مشاهده میشود که این پیشآمدها با تلفات جانی نیز همراه است، مثلاً ریزش کوه و پرتاب قطعه سنگها بجاده سبب انحراف وسائل نقلیه میشود، و باتونلهائی که با روشهای صحیح مهندسی احداث نمیشوند بعلت تنگی جاده - انحنای تند و یا نفوذ آب و ایجاد یخبندان در تونل، همچنین روشنائی نارسای داخل تونل عوامل دیگری برای ایجاد تصادف وسائل نقلیه میباشد.

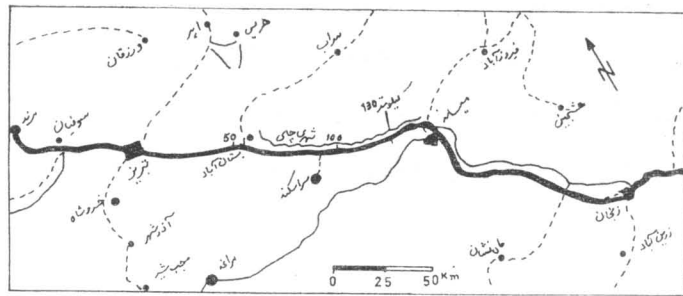
بررسیهای مختلف در کلیه نقاط دنیا نشان میدهد که انتخاب زاویه برش کوهها برای احداث شاهراهها باید با در نظر گرفتن ساختمان تکتونیکی زمین - درجه فرسودگی - مقدار شکافها - گسلها - نوع سواد - نوع آبهای زیرزمین - مقاومت مکانیکی مواد وغیره انجام گیرد. در ضمن خطر ریزش و لغزش کوه در برشهای نامناسب اجباری میتواند با متدهای مختلف از قبیل احداث دیوارهای حائل - زه کشی - متدپله کانی - تورهای سیمی - بتن آرمه با تورهای سیمی - سیمان پاشی - چمنکاری، مطابقت زاویه شیب برش با شیب لایهها - شکافها - گسلها ویا با احداث تونلهای محافظ روی جاده برطرف گردد.

بعنوان مثال با تحقیقاتی که در کیلومتر ۱۳۰ جاده تبریز و میانه انجام گرفته است به اهمیت زمین - شناسی - مهندسی در راهسازی مناطق کوهستانی اشاره میکنیم و مکانیسم حرکت لغزشی کوه را در مواد آذرین مورد مطالعه قرار میدهم.

محل مورد آزمایش

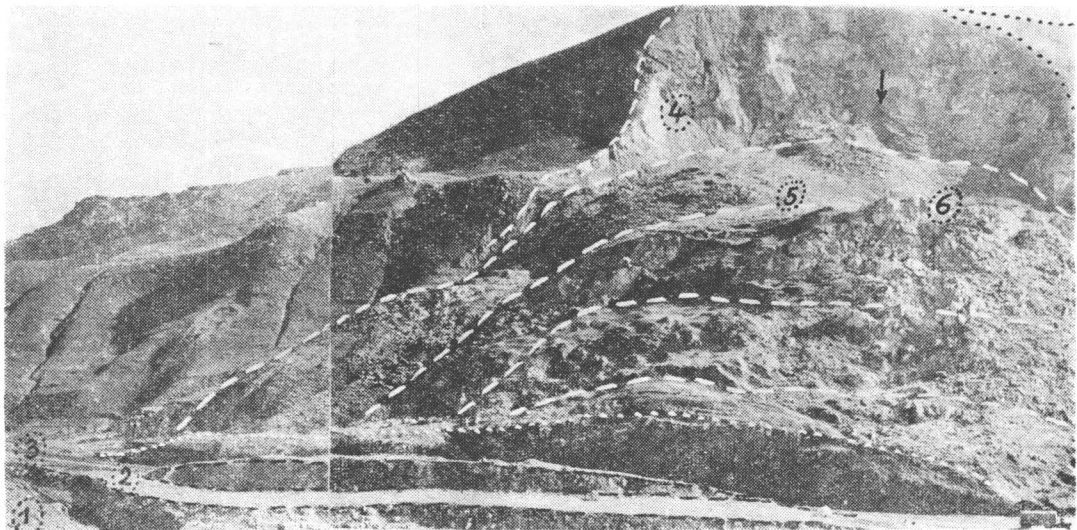
شاهراه تبریز - تهران در منطقه بین تبریز و میانه کوههای متعددی را که از سنگهای رسوبی و آذرین تشکیل شده اند قطع میکند. بعلت نفوذ ماگما در این منطقه که بیشتر بطریق خروجی انجام گرفته، مقدار زیادی

از سنگهای رسوبی به سنگهای دگرگونی تبدیل شده است. جاده تبریز - میانه در کیلومتر ۱۳۰ کوههایی را که بیشتر از سنگهای آذرین نفوذی از نوع پرفیر (Porphy) تشکیل شده است قطع مینماید (شکل ۱).



شکل ۱: نقشه مسیر شاهراه تبریز - تهران (اقتباس از نقشه آذربایجان).

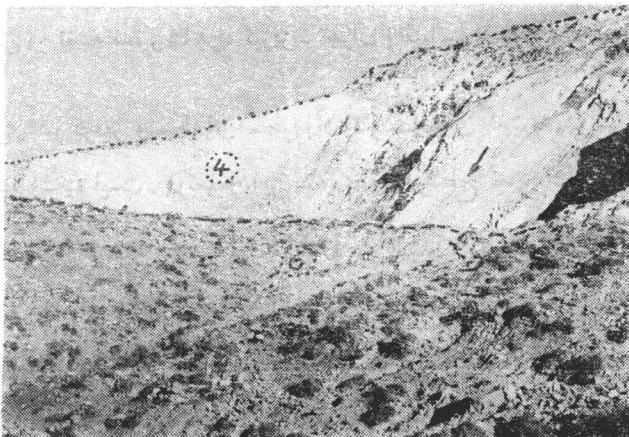
از لحاظ مرفولوژی در پرفیر و سنگهای مجاور آن در زمانهای گذشته در اثر تخریب طبق شکل ۹ سه منطقه I و II و III تشکیل شده است. ارتفاع این سه منطقه از سطح جاده در حدود ۱۳۰ متر میباشد. شاهراه تبریز - تهران منطقه I و II و III را در امتداد رودخانه شهری چای بطول ۱۲۶ متر قطع میکند (شکل ۲). بعد از برش کوهها و احداث شاهراه، منطقه I و II قبل از سال ۱۳۰۱ و همچنین در سال ۱۳۰۲ لغزش نموده و در تاریخ ۲۲/۳/۵۳ حرکت سریع منطقه III کم و در منطقه I و II نسبتاً زیاد میباشد. حرکت کوه در منطقه II تا کنون در حدود ۵۰ متر در جهت عمودی و بیش از ۵ متر در جهت افقی اندازه گیری شده است. تحقیقات درباره چگونگی لغزش و ریزش این قسمت از شاهراه از اوایل سال ۱۳۰۲ شروع و طی بررسیهای متعدد در مواقع بارانی و خشک انجام گرفته است.



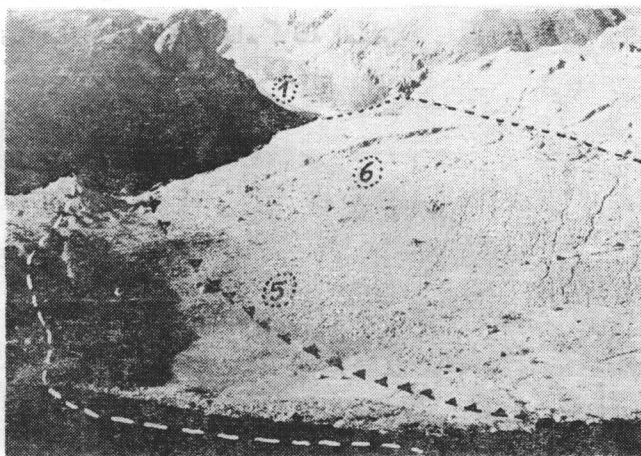
شکل ۲: لغزش پرفیر فرسوده شده در شاهراه تبریز - میانه کیلومتر ۱۳۰ (منطقه II).
 ۱ = رودخانه ۲ = جاده فرعی ۳ = جاده اصلی، - - - = گسل

این مطالعات بمنظور شناسائی بیشتر اهمیت زمین شناسی مهندسی در راه سازی و بنابه درخواست دانشجویان گروه مهندسی راه و ساختمان و زمین شناسی دانشگاه آذربایجان انجام گرفته است.

C - از ریاست محترم اداره راه و ترابری آذربایجان شرقی جناب آقای مهندس موقت تشکر میشود که اطلاعاتی درباره تاریخ احداث شاهراه و شروع لغزش منطقه بررسی شده را شفاهاً در اختیار اینجانب قرار دادند. طبق اطلاعات: عملیات جاده سازی تا کستان - بازرگان از سال ۱۳۴۱ شروع و در تاریخ ۱۷.۱.۱۳۴۹ با تحویل موقت مورد بهره برداری قرار گرفته است. اوایل لغزش در منطقه بررسی شده در تاریخ ۲۹.۲.۱۳۴۹ ایجاد و جاده در حدود ۳ ساعت مسدود میگردد.



شکل ۳: گسلهای قوسی و تشکیل استروکتور پله کانی بعد از احداث شاهراه (عکسبرداری نزدیک از محل 4 شکل ۲)



شکل ۴: تشکیل فرورفتگیها در محل گسلها. (عکسبرداری نزدیک از محل 5 و 6 شکل ۲). 1 = رودخانه

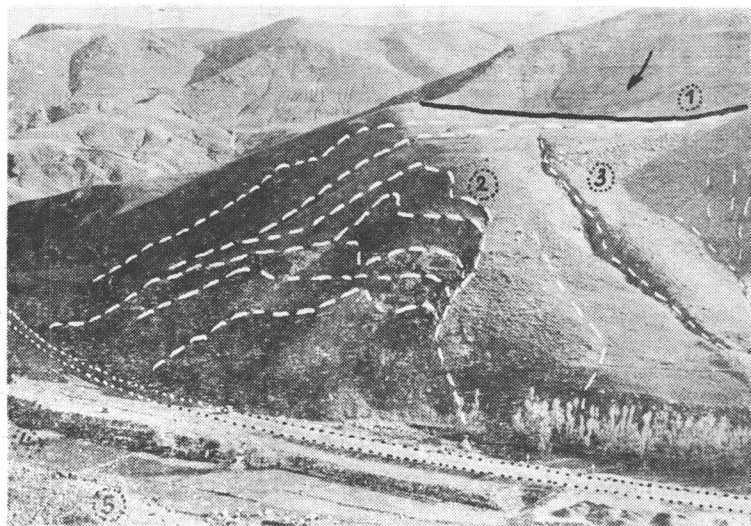
C : بررسیهای مختلف در کیلومتر ۱۳ - جاده تبریز - میانه.

۱- تحقیقات زمین شناسی:

از مطالعه کلی ساختمان زمین شناسی این ناحیه چنین نتیجه گرفته میشود که قسمتی از انجماد توده

نفوذی آذرین بین لایه های رسوبی انجام گرفته است ، چنانچه میتوان آنرا بایک لاکولیت مقایسه نمود . در قسمت شمال شاهراه مواد آذرین روی رسوبات و در قسمت جنوبی آن (منطقه II ، شکل ۲) مواد آذرین زیر رسوبات دگرگونه شده مشاهده میشود .

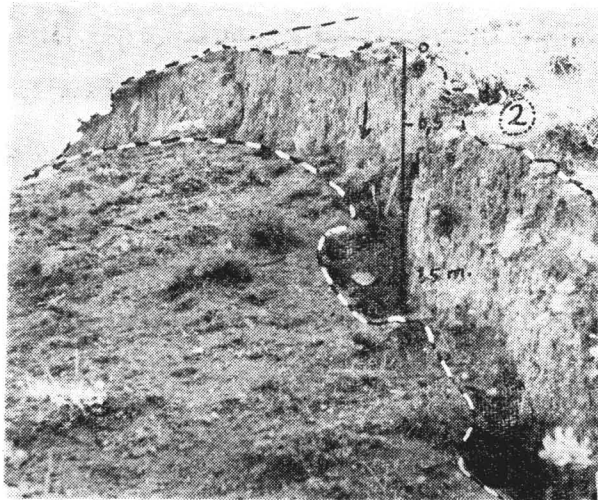
باین طریق کوههای این منطقه از دونوع مواد مختلف آذرین (پرفیر) ودگرگونی تشکیل شده است . تبلور مجدد (Recrystallisation) سنگهای رسوبی که بصورت دگرگونی همبری (Contact Metamorphism) انجام گرفته سبب ازدیاد مقاومت مکانیکی اینگونه سنگها شده است . در ساخت و بافت قسمتی از سنگهای دگرگونی یک نوع تغییر وضع متازوماتیسم (Metasomatism) واستروکتور حرکت جریانی مشاهده میشود ، که دلیل بر نیمه ذوب رسوبات وجابجائی آنها در حالت خمیری است .



1- گسل قدیمی — 2- گسلهای جدید 3- تولیدشکاف در اثر تخریب
4- مسیر رودخانه 5- کوههای مجاور
شکل ۵: لغزش پرفیر فرسوده شده در شاهراه تبریز - میانه کیلومتر ۱۳۱ (منطقه I).



شکل ۶: تشکیل شکافها و گسلها در اثر حرکت لغزشی .
(عکسبرداری نزدیک از مجل 2 شکل ۵).



شکل ۷: ایجاد گسل در اثر حرکت لغزشی
(عکسبرداری نزدیک از محل 2 شکل ه).

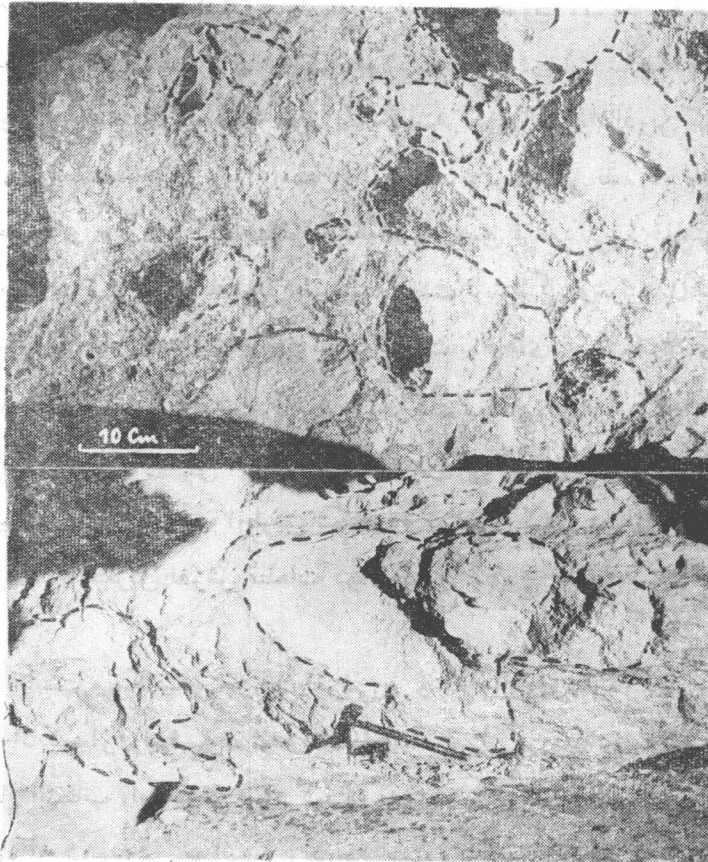
۲- مطالعات سنگ‌شناسی :

رنگ پر فیروزه رتی - سبز - سفید - و در حالت فرسودگی خاکستری است . کانیهای ما کرسکپی آن عبارتند از : فلدسپاتها ارتوز - الیگو کلاز (Oligoclase, Orthoclase) بیش از ۶۰ درصد ، کوارتز ۱۰ الی ۱۵ درصد ، و مقدار کمی بیوتیت و کانیهای تیره متفرقه که بصورت کریستالهای تک تک ریز در ماتریکس پرفیر قابل تشخیص میباشد . بعلاوه فور ارتوز میتوان این پرفیر را بهتر ارتوز - پرفیر (Orthoclase - Prophyr) نامید . بافت پرفیر بسیار ریز و دارای کانیهای تک تک درشت شکل دار ارتوز (Idiomorphic) میباشد که درشتی آنها تا ۰.۵ سانتیمتر اندازه گیری شده است (شکل ۸) . در داخل بعضی از کانیهای ارتوز کانیهای چند میلیمتری کوارتز و کانیهای تیره یافت میشود . کریستالهای درشت ارتوز و بافت میکرسکپی پرفیر نشان میدهد که انجماد مواد مذاب در نزدیکی سطح زمین انجام گرفته است . داخل قسمتی از قطعه سنگهای پرفیر ، سنگهای رسوبی دیگر گونه شده نیز وجود دارد . مقاومت مکانیکی پرفیر در قسمتهای تغییر نیافته زیاد و در حالت فرسودگی بسیار کم است .

۳- فرسودگی پرفیر :

توده نفوذی پرفیر در اثر عوامل تکتونیکی - فرسودگی و تخریب لایه های رسوبی فوقانی در حال حاضر روی سطح زمین قرار گرفته است . چنانچه اشاره شد در پرفیر ، فلدسپاتهای بزرگی وجود دارند که آنها برور زمان تحت اثر عوامل فیزیکی ، بخصوص عوامل شیمیائی تجزیه و بمواد سفید و خاکستری رنگ تبدیل شده است (شکل ۸) .

تجزیه فلدسپاتهای اسیدی پرفیر در اثر نفوذ آب و فرسودگی انجام گرفته و بابتگی بشرايط محلی و درجه فرسودگی به کائولن - کائولینیت - و کانیهای دیگر رسی از قبیل Montmorillonit - Halloysit - Diaspor Hydrargillit و غیره تبدیل شده است .

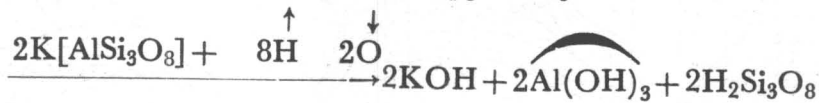


شکل ۸: تشکیل مواد نرم سفید و خاکستری رنگ و ایجاد حفره‌ها در اثر فرسودگی
فلدسپات‌ها در پرفیر منطقه I و II

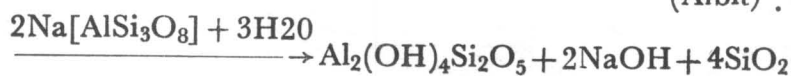
تجزیه هیدراته ارتوز بطریق زیر انجام میگیرد :



هیدراکسید آلومینه



تجزیه آلبیت : (Albit)



۴- علل لغزش کوهها در منطقه I و II و III

کلاً ۴ عامل اصلی در ریزش و لغزش کوههای این منطقه دخالت مستقیم دارد. آنها عبارتند از:

۱- نیروی ثقل ۲- فرسودگی ۳- نفوذ آب ۴- برش نامناسب کوه.

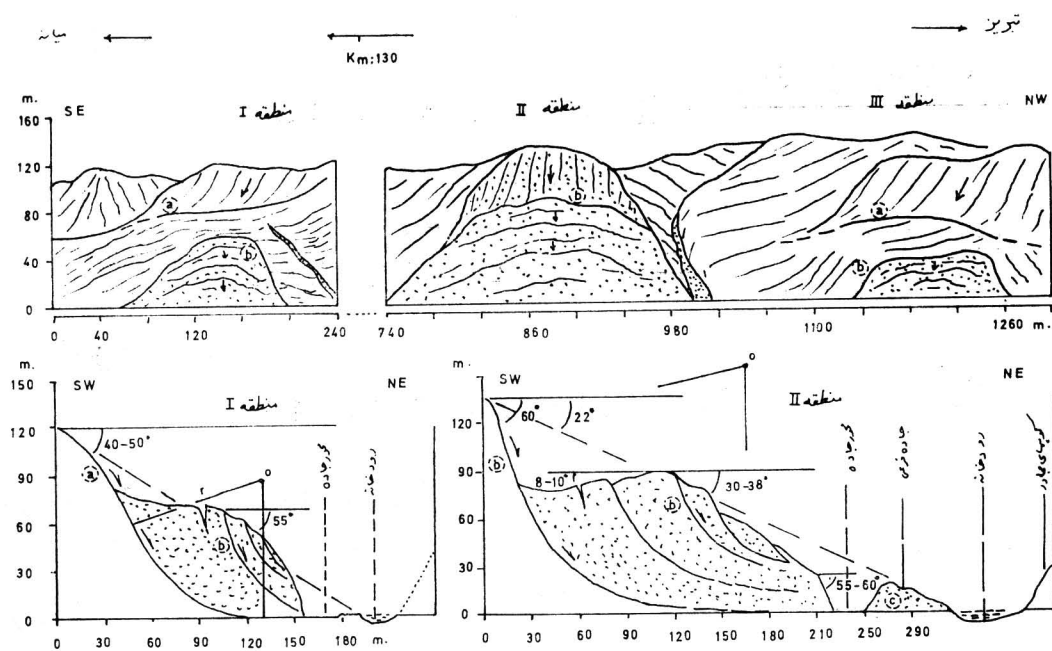
۱- در اثر نیروی ثقل مواد از طرف بالا بطرف پائین بطور عمودی و یا مایل حرکت مینماید. تغییر مکان

بصورت نشست - ریزش و یا لغزش انجام میگیرد.

۲- فرسودگی: پرفیر جزء سنگهای بسیار مقاوم آذرین محسوب میشود. فرسودگی پرفیر در منطقه نیمه مرطوب مثل نواحی آذربایجان در زمانهای بسیار طولانی و قبل از احداث شاهراه انجام گرفته است. درجه فرسودگی در قسمت فوقانی و قسمتهای شکافدار کوه زیاد میباشد بطوریکه مواد آذرین کاملاً متلاشی و به پودر نرم تبدیل شده است. در قسمت تحتانی و یا در منطقه کم شکاف، فرسودگی فقط در فلدسپاتها انجام گرفته، باین طریق در سنگ، حفره های بزرگ و کوچک تولید شده است. عمق فرسودگی در قسمتهای مختلف کوه متغییر است، در منطقه I عمق آن تا ۲۰ متر تخمین زده میشود. بعلاوه فرسودگی و خورد شدن مواد از نیروی چسبندگی مالشی و مقاومت ایستادگی کوه کاسته شده و این سبب تقویت نیروهای موثر و محرك و جابجائی کوه میگردد.

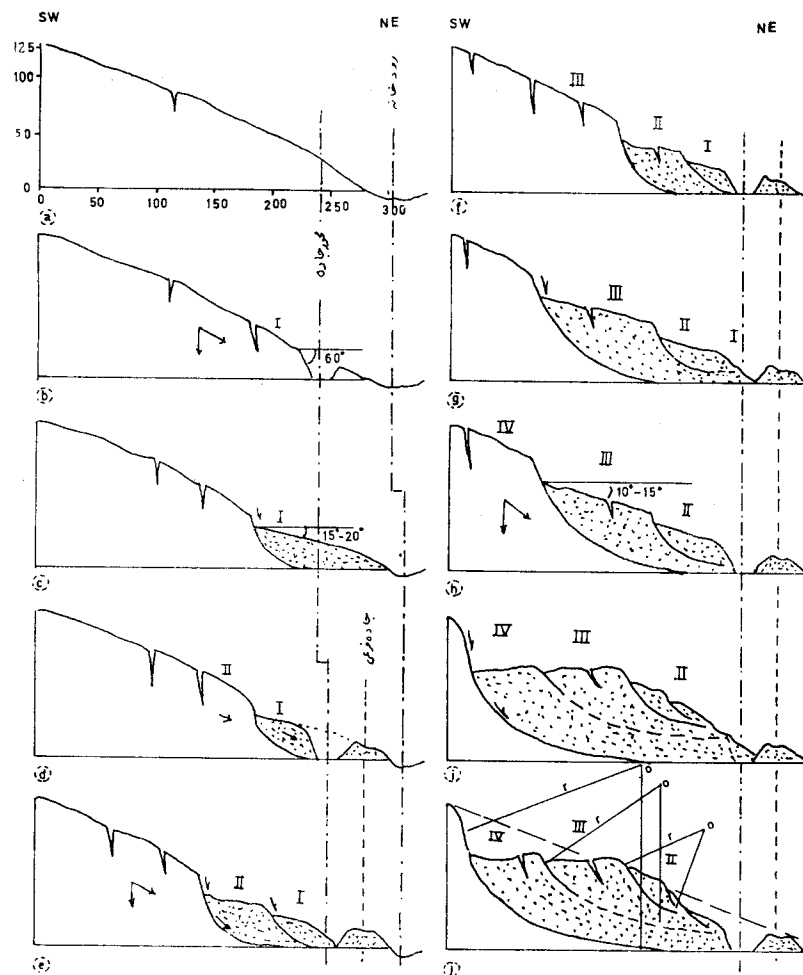
۳- نفوذ آب: آب باران یکی از عوامل موثر در حرکت مواد نرم و لغزش کوه در پرفیر فرسوده شده این منطقه میباشد، بطوریکه پس از بارندگی، مواد نرم قسمت فوقانی کوه آبرای بخود جذب نموده در حالت خمیری بطرف جاده جریان مییابد. غیر از آن آب از طریق شکافها و گسلهای پرفیر بداخل کوه نفوذ نموده لایه های لغزنده تشکیل می شود، باین طریق لغزش قطعات کوه از طریق سطوح لغزشی آسانتر انجام می گیرد (شکل ۲ الی ۷).

۴- برش نامناسب و مکانیسم حرکت لغزشی: چنانچه اشاره شد در کیلومتر ۱۳ جاده تبریز- میانه قسمت اعظم مواد کوه از پرفیر فرسوده شده تشکیل شده است. بررسیهای مختلف نشان میدهد که علت لغزش کوه در این محل انتخاب زاویه برش زیاد کوه در حدود ۰ الی ۶ درجه میباشد (شکل ۱- b). شیب طبیعی دامنه کوه که در حدود ۳ الی ۴ درجه است، در ضمن شکافها و گسلهای قدیمی در قسمت فوقانی کوه (شکل ۰ و شکل ۱ و II) نشان میدهد که قبل از برش کوه واحداث شاهراه حرکت نموده



شکل ۹: پرفیل طولی و عرضی از محل لغزش در شاهراه تبریز- تهران (کیلومتر ۱۳۰). a = گسلهای قدیمی
b = گسلهای جدید (بعد از احداث جاده). c = مولد لغزیده قبل از سال ۱۳۰۲. = منطقه لغزش

است. بعلت بی توجهی به فرسودگی مواد و گسل‌های موجود و با انتخاب زاویه برش نامناسب و عدم جلوگیری از حرکت مواد با متدهای مختلف، در کوه برای ایجاد تعادل و تشکیل شیب طبیعی لغزش ایجاد شده است. در اینگونه لغزش‌ها اولین تغییرات در اثر نیروی کششی با ایجاد شکاف‌هایی ب موازات امتداد برش طبق شکل ۶ و ۱. b نمایان می‌شود. در اثر نفوذ آب باران دو حالت پیش می‌آید: در مرحله اول مواد نرم به خمیر لغزنده‌ای تبدیل می‌شود که از قسمت سطح کوه بطرف جاده جریان می‌یابد. در مرحله دوم یا لغزش اصلی، طبق شکل ۶ و ۷. c حرکت مواد از طریق نفوذ آب بشکافها و تبدیل آنها به گسل‌های قوسی انجام می‌گیرد. باین طریق در اثر جابجائی مواد کوه، طبیعت برای ایجاد تعادل خود یک شیب طبیعی موقتی تشکیل می‌دهد (شکل ۱. c). پس از برطرف نمودن مواد از جاده یعنی برش مجدد و ایجاد زاویه شیب نامناسب طبق شکل ۱. d در کوه مجدداً شکافها و گسل‌های جدیدی تولید می‌شود که حرکت مواد بخصوص از محل گسلها آسانتر می‌گردد. بعلت برش کوه با زاویه شیب زیاد که هر بار بعد از هر لغزش بطور مصنوعی در کوه ایجاد می‌شود ایجاب می‌کند که گسستگی‌های جدیدی در کوه تولید و باین طریق حرکت لغزشی کوه تکرار گردد.



شکل ۱۰: نمایش مکانیسم حرکت لغزشی کوه پس از احداث جاده در منطقه I و II

باینطریق در کوه طبق شکل‌های ۱۰ - a تا ۱۰ - z در اثر ایجاد گسل‌های متعدد یک استروکتور پله کانی تشکیل میشود که هر پله کانی معرف محل بین دو گسل است. بعلت نشست و حرکت قوسی مواد در جهت جاده، در قسمت فوقانی و سطح دامنه کوه، در ابتدا فرورفتگی‌هایی ایجاد میشود که شیب سطح این فرورفتگی‌ها که منطقه بین دو گسل میباشد معمولاً بطرف داخل کوه تغییر وضع میدهد (مقایسه شکل ۴ و پرفیل منطقه II شکل ۹). باینطریق در مواقع بارانی آب در فرورفتگی‌ها جمع آوری شده نفوذ آن از محل گسلها، لایه‌های لغزنده‌ای تشکیل میدهد که آن زمینه لغزش‌های بعدی را مهیا میسازد. باین جهت در مواقع بارانی و بعد از باران مدتی از محل گسل‌هایی که پیشانی برش را قطع مینماید آب خارج میگردد. حرکت قوسی کوه از محل شکستگی‌ها ایجاد میکند که قطعه سنگ‌های بزرگ و کوچک قسمت تحتانی کوه که کمتر فرسوده شده‌اند بطرف بالا و پیشانی کوه فشرده شده و باینصورت با سواد فرسوده مخلوط شود. علاوه بر آن در اثر لغزش مواد از سطح گسلها و تقاطع آنها با سطح برش در کوه یکنوع بیرون زدگی تولید میگردد.

در فصل زمستان لغزش مواد در اثر یخبندان انجام میگردد، بطوریکه پس از یخ زدگی پی در پی در شکافها و گسلها، ازدیاد حجم حاصل شده فشار هیدرواستاتیکی افزایش مییابد، در نتیجه حرکت سواد مجدداً تکرار میشود. پس از پایان دوره یخبندان مواد بیشتر متلاشی شده خاصیت لغزندگی آن افزایش مییابد و این امر سبب کاهش مقاومت ایستادگی کوه میگردد.

از مطالعات فوق نتیجه گیری میشود، چنانچه با استفاده از تحقیقات و آزمایش‌های عملی مورد لزوم جهت انتخاب متد مناسب از حرکت کوه جلوگیری بعمل نیاید، لغزش و ریزش کوه در سال‌های آینده همچنان ادامه خواهد یافت مقدار موادی که در حال حاضر طبق پرفیل‌های شکل ۹ در منطقه I و II آماده حرکت میباشد بیش از یک میلیون متر مکعب تخمین زده میشود. مقدار آن میتواند در اثر عدم جلوگیری تا بیش از ۲ میلیون متر مکعب افزایش یابد. حرکت کوه میتواند در مواقع بارندگی و زلزله بسرعت انجام گیرد.

بعلت لغزش و ریزش خفیف در منطقه I شکل ۹ از تشریح آن فعلاً صرف نظر میشود ولی لغزش این منطقه بعلت فرسودگی مواد و وجود گسل قدیمی در قسمت فوقانی کوه که در امتداد گسل منطقه I و II قرار گرفته است پیش بینی میشود.

منابع

- HABETHA, E.: Ingenieurgeologische Probleme beim Bau der Autobahn in Niedersachsen. Z. deutsch. geol. Ges. Hannover 1963.
- HOFMANN, H.: Modellversuche zur Hangtektonik. Geol. Rundschau. B. 62, H. 1 – S. 16 – 29, Stuttgart 1973.
- KARRENBERG, H.: Geol. und bodenmechanische Ursachen von Rutschungen, Gleitungen und Bodenfließen. – Forschungsber. L. – A. Nordrhein. – Westf., 1138, Köln 1963.
- KHOSROVSHAHIAN, R.: Geol. u. ing. geol. Untersuchungen der Autobahn Hansalinie II bei Tecklenburg. (Dipl. Arb. 1968).
- MÜLLER, L.: Die Standfestigkeit von Felsböschungen. – Felsmechanik und Ingenieurgeologie, 1/1, S. 50–71, Wien 1963.
- » Der Felsbau. I.B., 1, Stuttgart 1963.
- SIEDEK, G. & VOSS, R.: Die Bodenprüfverfahren bei Strassenbauten. – Werner-Verlag, Düsseldorf 1963.
- ZÄRUBA, Q. & MENCL, V.: Ingenieurgeologie. – Verlag der Tschechoslowakischen Akademie der Wissenschaften, Prag 1961.